

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΕΠΙ ΤΗ: 29 ΜΑΪΟΥ

ΟΡΚΙΣΘΩΜΕΝ

Κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ἱεράν ὅσον καὶ ὠραίαν, πλανᾶται ἡ σκιά τοῦ τελευταίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος ἐπὶ τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας ἀπώλεσεν Ἐκεῖνος μετὰ τῆς ζωῆς του· καὶ ἄγρυπνος ἐπορεύει ἐπὶ τῶν τυχῶν μιᾶς ἐκάστης θλιβομένη μετὰ τὰς δοκιμασίας καὶ χαίρουσα μετὰ τὰς ἀγαλλιάσεις της.

Μετὰ τὸν Θεὸν εἰς τὴν σκιάν ταύτην πρέπει κάθε Ἕλληνα νὰ ἔχῃ ἐστραμμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς δεδηλωμένους πόθους αὐτῆς νὰ κανονίζῃ τὰ ἔργα καὶ τὴν πορείαν του. Μετὰ ποῖαν ὑπερηφάνειαν νικῶντος στρατάρχου παρακολουθεῖ πᾶσαν σκέψιν ἡμῶν καὶ πᾶν διάδημα, συντελοῦν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ἣν διὰ τοῦ αἵματός του ἐθεμελίωσεν! Μετὰ ποῖαν στοργὴν πατὴρ προσβλέπει πρὸς τὴν ὅλῃν παγιομένην ἀλληλεγγύην τῶν τέκνων του καὶ διὰ πόσων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ἐνθαρρύνει καὶ ἐνδυναμώνει ἅπαντας εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς εὐγενεῖς τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἐγκαρτερήσεων! Ἀλλὰ καὶ ποῖον παράπονον σπαράσσει τὴν ψυχὴν Του, ὅταν βλέπῃ ἀδιαφόρους πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, παραβάτας τῶν ἐθνικῶν καθηκόντων!

Ὡ σεῖς, οἵτινες θὰ παραστήτε μεθαύριον εἰς τὰ ἱερά Μνημόσυνα Ἐκεῖνου, ὅστις ἀληθὲς μιμητὴς τοῦ Ἰησοῦ ἐξήγγισεν τὰς ἁμαρτίας τῆς γενεᾶς του διὰ τοῦ ἥρωϊκοῦ θανάτου του καὶ συνάμα ἐχάραξε διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ πρόγραμμα νέου ἐλληνικοῦ μεγαλείου, τοῦ μεγαλείου, ὅπερ ὀνειροπολοῦμεν, ὦ σεῖς, οἵτινες ἐκ γενετῆς ἔχοντες χαραγμένον τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐν ταῖς καρδίαις, θὰ αἰσθανθῆτε αὐτὰς μεθαύριον βιαιότερον παλλομένας διότι θὰ εὐρεθῆτε νοερῶς πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἀπέναντι Ἐκεῖνου, ὅστις εἶναι τὸ αἰώνιον καύσωπον ἡμῶν καὶ ὁ πατήρ καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ στρατάρχης καὶ ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὅστις μολονότι ἀπλή σκιά ἦτο ἡ μόνη δύναμις καὶ παρηγορία καὶ ἐλπίς τοῦ σκλαβωμένου γένους του, ὦ σεῖς τέλος, οἵτινες καὶ τότε διὰ τῶν πατέρων σας καὶ τώρα διὰ τῆς ζωῆς σας καὶ εἰς τὸ μέλλον διὰ τῶν τέκνων σας ἐπιστεύετε καὶ θὰ πιστεύητε περὶ τῆς τελικῆς νίκης, ὦ σεῖς ἀδελφοὶ πάντες, ἐλεύθεροι ἢ δούλοι ἢ διεσπαρμένοι, ὀρκισθῆτε κατὰ τὴν ἱεράν καὶ ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν, καθ' ἣν ἐν μέσῳ τόσων νεφῶν ἐπερχομένης κεραυνοφόρου θυέλλης συναντᾶσθε ἐν τῷ ὀνόματί του, ὀρκισθῆτε νὰ μὴ τὸν πικράνωμεν πλέον, νὰ μὴ παρέχωμεν πλέον ἀφορμὰς ἄλλους εἰς τὴν πολυσέβαστον καὶ παμφιλτάτην αὐτοῦ ψυχὴν.

Οἱμοὶ! διὰ τῆς πολιτείας ἡμῶν καὶ ραπίσματα τῶν κατεφάμεν καὶ λόγῃ τὸν ἐκεντήσαμεν καὶ ὅξος τὸν ἐποτίσαμεν καὶ δι' ἀκανθίνου πολλάκις τὸν ἐστέψαμεν στεφάνου. Ὀρκισθῶμεν τοῦ λοιποῦ μόνον εὐφροσύνην καὶ χαρὰν νὰ παρέχωμεν εἰς τὴν πολυδασανισμένην σκιάν Του.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Β' τοῦ Ματθαίου

(Κεφ. Δ' 18—23)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν ¹ θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν ² λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ³ βάλλοντας ἀμφίβληντρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ἡμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ⁴ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς ⁵ συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κυρύσσων τὸ ⁶ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ⁷ μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Σημειώσεις.

¹ Παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ἡ λίμνη Γεννησαρέτ, ἡ ὁποία ἄλλαχού λέγεται θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. — ² Τὸν λεγόμενον = ὅστις προσωπομεῖτο Κηρᾶς συριακῶς καὶ εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν Πέτρος. — ³ Ρίπτοντες τὸ μέγα δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν. — ⁴ Καταρτίζοντας = κατασκευάζοντας. — ⁵ Συναγωγαῖς = οἱκοὶ προσευχῶν. — ⁶ Τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας = τὰς ἀρχαίας αἰτίνας ἀπετέλουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ ἐξ ὧν ἐμελλον νὰ καταρτισθῶσιν ἄνθρωποι, μέλη τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. — ⁷ Μαλακίαν = ἀσθένειαν σωματικὴν ἀλλὰ καὶ διανοητικὴν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ*

(Ἰστορικόν)

Πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Συγγραφεῖς καὶ Διδάσκαλοι ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν, καὶ περὶ ἀποσταλείσα εἰς πόλιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς λαὸν τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν ὁμιλοῦντα. Τὰ δὲ αἰτία, δι' ἧς ὁ Ἀπόστολος ἐξέλεξε τὴν γλῶσσαν ταύτην εἶναι κατὰ μεγάλην πιθανότητα τὰ ἀκόλουθα.

α') Αἱ ἐπιστολαί, ἃς ἔγραφε κατὰ καιροὺς εἰς διαφόρους Χριστιανικὰς κοινότητας, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, δὲν ἀνεγινώσκοντο μόνον εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ ἀπεστέλλοντο, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη, καὶ εἰς ἄλλας ὅς ἐστι χριστιανικὰς κοινότητας. Τοῦτο αὐτὸς Ἀπόστολος ἀπῆτει παρὰ τῶν πιστῶν τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κατάλληλος

* Τῆς ἀναγινωσκόμενης περικοπῆς Β' 10—16 ἐρμηνευθεῖσθαι ἐν φύλλοις 15 τοῦ Θ' 14 τοῦ Ι' ἔτους δημοσιεύσαμεν γενικὰ τινα περὶ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

χάριν γυναίου τινός κακοῦ εἰς κωφὸν καὶ τυφλὸν πηλὸν, ὡς ὁ Ῥωμαῖος Ἀντώνιος χάριν τῆς Κλεοπάτρας.

Ὅλος δὲ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἕνεκα τῶν παιδευμάτων, εἶναι ἢ δοῦλος τῶν ὁρμῶν ἢ παρὰ τὸν βωμὸν τῆς ψυχῆς ἱεροφάντης. Ἴδετε τὸν Ἀχιλλέα. Παρθένου φορεῖ περιβολὴν καὶ παρθενικὴν ἀγωγὴν ἔχει λάβῃ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Σκυρίου Λυκομήδους. Ἀλλ' ὁρμᾷ εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἄγει τὰ πλοῖα τῶν Μυρμηδόνων διὰ τὴν Τροίαν, ἐν Αὐλίδι τάσσει ἑαυτὸν κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων θέλων νὰ σώσῃ τὴν Ἰφιγένειαν· ⁽¹⁾ ἐκεῖ δ' ἐν Τροίᾳ ἐν ὅσῳ βλέπουσι τὴν λοφίαν τῆς περιεφαιλαίας αὐτοῦ περὶ τὴν Ἴλιον οἱ Τρῶες, δὲν τολμῶσι νὰ καταβῶσιν εἰς τὴν πεδιάδα. Ἐρίζει πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα χάριν τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, δύναται δὲ νὰ καταπαύσῃ τὴν ὕβριν ἐκείνου φονεύων εὐκόλως αὐτόν, ἀλλὰ φεῖδεται τοῦ τῆς ἐθνικῆς ἐπιχειρήσεως ἡγεμόνος καὶ ἀνέχεται τὴν αὐθάδειαν. Ἀποσύρεται δὲ μόνον εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ· μὴ ἐπιδίδεται εἰς πανημέριον τροφήν καὶ παννύχιον ποτὸν καὶ εἰς ὕπνον μακρὸν καὶ βαθὺν χοίρου μετὰ πολυβορύβου ῥόγχου; μὴ ἀπαύστως ἀκονίζει τὴν λόγχην τῆς Πηλιάδος μελίας καὶ τὸ ξίφος καὶ στυλβώνει τὴν ἀσπίδα; Ἐκπορθήσας τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος ἐλεηλάτησεν αὐτήν, καὶ τὰ μὲν ἄλλα λάφυρα διένειμεν εἰς τὴν στρατιάν, δι' ἑαυτὸν δ' ἐκράτησε τί; μὴ πολυτίμὸν τινα ὄρμον τιμίων λίθων ἢ μαργαριτῶν; μὴ ἐκ χρυσοῦ κρατῆρας; Μερίφθογον λύραν. Ταύτην κρούων ᾄδει τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ἡμιθέων προγενεστέρων. Φονεῦει ὕστερον τὸν Πάτροκλον ὁ Ἔκτωρ· θέλει νὰ ἐκδικήσῃ τὸν φίλον του, ἐν ᾧ δὲ Θέτις ἡ μήτηρ ἀποτρέπει αὐτὸν ἀγγέλλουσα ὅτι κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν θεῶν, ἂν φονεύσῃ τὸν Ἔκτορα, ὁ θάνατός του εἶναι ἑτοιμός, ἐκεῖνος ἀποκρίνεται ἐν ὁρμῇ· «ἄμέσως ἄς ἀποθάνω· ἀλλὰ νὰ σώσω τὴν τιμὴν μου, λαμβάνων ἐκδίκησιν διὰ τοῦ Πατρόκλου μου τὸν φόνον». Καταβαίνει εἰς τὴν πεδιάδα καταλαμπόμενος ὁ πελώριος ὡς ἀστὴρ ἑωθινός, στρατιαὶ δὲ μυριοπληθεῖς φεύγουσι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σκαμάνδρου, εἰς τῆς Ἰδῆς τὰς πτυχάς. Φονεῦει τὸν Ἔκτορα, δέχεται εὐμενῶς τὸν γηραιὸν Πρίαμον, ἀποδίδει τοῦ Ἐκτορος τὸν νεκρὸν καὶ πίπτει ὑπὸ τὰ τοξεύματα τοῦ Φοῖβου.

Ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου ὁ περιλαμπής.

Θέλετε ἀφ' ἑτέρου εἰκόνα ψυχικῆς βδελυγμίας, τὸν Ἀνδρόνικον τὸν Κομνηνὸν λάβετε. Ἀδελφὸν εἶχε τὸν Ἰωάννην, ὅστις ἠυτομόλησεν ἐν ὥρᾳ μάχης πρὸς τοὺς Σελδσουκίδας Τούρκους καὶ ἀρνητὴς ἐγένετο τῆς θρησκείας του καὶ τῆς πατρίδος του προδότης, αὐτὸς δὲ ἀναίσχυντος περὶ τὰς γυναῖκας, ἐπιβουλὰς ἀπαύστως ὑφαίνει κατὰ τοῦ γεναίου αὐτοκράτορος Μανουήλ, ἀποστάτης πολλάκις γίνεται, ἐν εἰρκτῇ καὶ ἐν διωγμῷ διέρχεται τὸν πλεῖστον βίον, τυφλώνει καὶ φονεῦει Ἀλέξιον τὸν Β', καὶ βασιλεύσας πληροῖ συμφορῶν τὸ κράτος καὶ ἀποθνήσκει θάνατον ἄξιον τῆς πανωλέθρου βασιλείας του.

Ἀς παραλάβωμεν ὡσαύτως τὸν Θησέα (ὄρα «Πατρία» ἔτος ΣΤ', 52. Ζ', 1 καὶ Θ', 15) καὶ τὸν Θεοσίτην, ὅστις καθαιρεῖ μὲν καὶ κλείει ἐν εἰρκτῇ μετὰ πέντε ἄλλων ἀδελφῶν τὸν γέροντα καὶ ἔρημον ἀπομείναντα βασιλέα τῆς Κα-

λυδῶνος Οἰνέα, τρέπεται εἰς φυγὴν πρὸ τοῦ ἐπερχομένου Διομήδους ἐγγόνου ἐκείνου, δολοφονεῖ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ὀγχηστοῦ μόνον ἐν στενωπῷ εὐρῶν τὸν γέροντα, δέρεται ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἐν Τροίᾳ, διότι ἐλέγχει τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ τὸν φονεύσῃ ὁ Ἀχιλλεύς, ὃν ἐλοιδορεῖ διὰ τὸν φόνον τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων Πενθεσυλείας.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους δ' ἡμῶν χρόνους ἐκεῖ ἐν Ρουμουνίᾳ τῷ 1821 τῶν Λαζαίων τᾶρματα τὰ τίμια φορῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου ἀντάξιος τοῦ Νικοτσάρα καὶ τῶν Βλαχαβαίων δευχθεὶς, ὁ Γεώργιος Ὀλύμπιος ὁ ἀληθὴς ἥρως ὑπερανθρώπου ἀνδρείας κριθεὶς μετὰ τὰς ἐν Σερβίᾳ μάχας τοῦ Ὀστροβίου, τῆς Γιαγατινας καὶ τοῦ Βιδινίου, ὁ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ῥώσσου στρατάρχου Κουτουζῶφ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἰς συνταγματάρχην προαχθεὶς, ὁ κρινόμενος ὑπὸ πάντων μόνος ἀπὲρ πάντας ἀρμόδιος νὰ διοικήσῃ ἐν Ρουμουνίᾳ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ἀξίως τοιοῦτου βίου ἐτελεύτησεν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σέκου τὸν βίον. Παραλλήλως ὁ Καραβίας ἀρχηγὸς ταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντου τοῦ ἱππικοῦ σφάζει μὲν ἀσπλους Τούρκους καὶ γυναῖκας (χανοῦμ) καὶ παιδάκια Ὀθωμανῶν ἐν Βραίλᾳ, τρέπεται δ' εἰς φυγὴν πρὸ τῆς ἐπερχομένης τουρκικῆς στρατιᾶς, ἐπελαύνει παρὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐν Δραγατσανίῳ μεθυσμένος, ὅπως ἦτο ὁ κτηνώδης πάντοτε, φεύγει δὲ πάλιν ὅπως πάντοτε, πρὸ τῶν ἀνθισταμένων, ἐγκαταλείπων ἀνάνδρως εἰς τὴν καταστροφὴν τὸν Ἱερὸν Λόχον ὁ μεθυσος ὁ κατηραμένος.

Ἡρώες ἡλιακοί, ἐκεῖνοι ὅπως θὰ ἔλεγον οἱ μυθολόγοι, καὶ οἱ ἄλλοι τῆς θυέλλης κακοποιὰ δαιμόνια.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μίαν γνώμη καθ' ἐβδομάδα

... Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, ἣν ὁ τρισμακάριος ἀνήγειρε καὶ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ τῇ Θεοτόκῃ καὶ ἀειπαρθένῳ Μαρίᾳ ἀφιέρωσε καὶ ὥρισε κυρία νὰ εἶναι καὶ βοηθὸς καὶ σκέπη τῆς ἡμετέρας πατρίδος, καταφύγιον τῶν χριστιανῶν, τὸ καύχημα πάντων τῶν εὐρισκομένων ὑπὸ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν, ἐλπίς καὶ χαρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Κ. Ἐρμ οὐ πολὺν. Ἀπεστάλησαν εἰς πάντας κατὰ τὴν σημερινῇ ὡρᾷ. — Γ. Χ. Σ. Ἀργος. Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως. Δ. Ρ. αἰδεσθὲν Κ. Π. Μερσίαν Χρ. Ν. Α. Δ. ὡν Στ. Δ. Τεργέστην. Ἀπεστάλησαν. Ἰ. Γ. Πειραιᾶ, Πέμψατε διευθύνσεις ἀναλαμβάνοντων διανομὰς. Δ. Π. Καβάλλαν. Τὰ Μνημόσυνα καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐκκλησία γίνονται ὅπως πέρισυν ἐν ἀτμοπλοίοις ὑπὸ ταξειδιωτῶν.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Λαμβέρογν

Διευθυντῇ τῶν Πατρίων

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας.

(1) Ὁ Ἀγαμέμνων παραγγελλεὶς ὑπὸ τῶν μάντεων νὰ θυσιάσῃ τὴν θυγατέρα του Ἰφιγένειαν ἐκάλεισεν αὐτὴν ἐκ Μυκηνῶν με ψευδεῖς πρὸς τὴν Κλυταιμῆστραν τὴν σύζυγόν του ἀγγελίας ὅτι ἐμνήστευσεν τὴν κόρην μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως. Ἦλθον ἐκεῖναι καὶ ἔμαθον διὰ τί ἐγένετο ἡ πρόσκλησις αὐτῇ. Ὁρμίζονται καὶ ὁμῶς θὰ ὑποκύψωσιν. Ἀλλὰ μαυθάνει τὸ πρᾶγμα ὁ Ἀχιλλεύς· καίτοι δὲ ἐν ἀγνοίᾳ τὸν ἐμνήστευσεν ὁ Ἀγαμέμνων, ἐπειδὴ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἐκινδύνευεν ἡ κόρη, τάσσεται ὑπὲρ αὐτῆς ἐναντίον παντὸς τοῦ μαινομένου στρατοῦ, καὶ θὰ κατεκόπτετο, ἂν μὴ προσέφερον αὐτὴν ἐκουσίως ἡ Ἰφιγένεια θῦμα ὑπὲρ τῆς πατρίδος.